

Ersin Altun

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

22.10.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adaletsiz dünya

şu dünyanın derdi gamı çekilmez ki
bir yarım yaralı, bir yanım sürgün
ab-ı hayat diye her su içilmez ki
gözlerim yol gözler yüreğim küskün.

tel örgülerle böldüler dünyayı
herkes payına düşeni aldı
kimi makam mevki kaptı, kimi sarayı
bir tas çorbadan gayrı nem kaldı.

anlatsam duyulmaz sesim
yavaş yavaş tükeniyor nefesim
kimse alınmasın, dünyanın adaletindedir sözüm
gözlerim yol bekler, yüreğim küskün.

kimse kimseden değildir üstün
nedir cihana kastın
etrafa baktım kalmamış dostum
gözlerim yol bekler yüreğim küskün.

gezerim diyar diyar
her köşede gözü yaşlı bir ana var
hikayeler yarım, yarım kalmış sevdalar
gözlerim yol bekler yüreğim küskün.

Ersin Altun

Adam olmuş.....

topi popi moda olmuş
etraf tilki dolmuş
her tarafa baykuş konmuş
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş

saçı kirpi gibi dikiyeler
adam gördü mü kaçıyer
elinde satır sürüyle geziyer
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş

parklarda oturiyer
o biçim madde içiyer
herşeye isyan ediyer
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş

ana baba hatırı kalmamış
gel gör gençlik nelere kanmış
dostluk menfaate dayanmış
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş

takıliyer disko, bara
insanlığı satiyer kumara
dinleri, imanları olmuş para
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş

onun bunun namusuna laf atiyer
aşlarına zehir katiyer
boş atıp tutiyer
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş

ona buna uşaklık ediyer
güçlüye boyun eğiyer
güçsüzü ezmeyi seviyer
nerdesin gözüm çakallar adam olmuş.

Ersin Altun

An gelir

bazen isyanım olur Şu hayata
bir nefeste dűnyayı yutasım gelir
hiç bir ışık belirmez ki ufukta
her Őeyi bırakıp yatasım gelir

Ersin Altun

Anlamak gerek

yüce Allah kimseyi efendi olarak yaratmadı
ve hiç kimse köle olarak doğmadı
her rengin bir anlamı vardır elbet
beyaz tamamlayan en güzel renk siyahtır.

yüce Allah bizleri kavimlere ayırdı ki,
birbirimizi tanıyalım, anlayalım.
bir dil bir dünya olduğuna göre
kısıtlanan her lisan yıkılan bir dünyadır.

savaşa kesinlikle hayır
lakin barışa atılacak adımlar gerek
mesafeler uzak olabilir
iyiliğe atılan her adım geleceği parlatan bir aynadır

dünya bir mum olsa
biz etrafında aydınlanan canız
ateşle oynamaya gelmez
yoksa hepimiz çıra gibi yanarız.

Ersin Altun

Anlatamıyorum

artık sevda nedir biliyem
artık hasret nedir biliyem
artık çaresizlik nedir biliyem
artık yalnızlık nedir biliyem

yağmurun sessiz sesiz ağlayışını
rüzgarın dağlara haykırışını
güllerin dallarından koparılışını
biliyem biliyem biliyem anlatamıyem

sevgi emek istermiş
merhamet sadece kapte imiş
dünya dediğin sadece bir han imiş
anliyem,anliyem anlatamıyem

hayat dediğin ince bir yolmuş
şu dünyada vefasız insan çokmuş
genç yaşta saçlarıma aklar düşmüş
düşünüyem,düşünüyem daye

ersin der ki neden geldim dünyaya
feryadım erişti semaya
sevdami söylüyorum anlayana
yanlızım,yanlızım anlatamıyem işte...

Ersin Altun

Anne

ne ilkbaharın kokusu
ne çiçeklerin zarif dokusu
avutamaz içimi zozanların büyüü
ne zormuş be ana
buralar sensiz çekilmiyor
sırası mıydı aniden çekip gidişin
oysa hiç alışkın değildim vedalara
biliyorum ondan veda etmeden çekip gittin.

biliyor musun artık yaylalar bomboş
zozanlar çiçek açmıyor
berivan kalmadı buralarda
esmiyor artık gecenin ayazı
topraklar çoraklaştı
kuzucuklar bile annelerine melemiyor
ne bahçe kalmış nede bahçivan
sen gittikten sonra oralar dar geldi bana
sığamadım koskoca memlekete
anlayacağın herşeyi bıraktım düştüm gurbette

bilemiyorum her ayrılık bu kadar zor mu
sen gittin herşey yarım kaldı
düşler, umutlar, sevgiler
birer birer beni terk ettiler.
içimde biri ölüyor anne
yüreğim cam kırıklarıyla dolu
bir tarafım isyan, bir tarafım özlem
bir tarafım yangın, diğeri ise cehenem

bazen ben bile anlayamıyorum dilimdem dökülen cümleleri
bildiğim tek şey var
bu haykırış sana olan sonsuz özlem.
unutamadım
annemi
sozanları
berivanları

Ersin Altun

Arar dururum

Hep arar dururdum, dünyaya geleli,
gönülden gönülle akarım su misali,
her varlığa bir bedel yüklemiş mevla
ölmekmiş doğmanın bedeli

hep arar dururum suyun sesini,
bir türlü bulamadım sevginin rengini,
herkese bir güzellik vermiştir mevla
beden çirkin olsa da bilmeyiz kimsenin özünü

hep arar dururum kuşların özgürlüğe kanat çırpışını
sevda misali gezerim diyar diyar
her tene bir renk vermiştir mevla
sorgulamak ne haddimize, ırkını, rengini, dilini

hep arar dururum, ademden bugüne
yok oldukça insanlık özlem duyarım düne
doğan her yeni güne umut vermiş mevla
güneşi renklere boyamak ne hadimize

Ersin Altun

Arkadaş

ne güneşler batı ardımızda
dönüpte bakan olmadı arkadaş
yere dökülen yağmur misali savrulduk dört tarafa
bir damla göz yaşı dökenimiz olmadı arkadaş.

darma dağan olmuş duygular
kaldırımlara dökülen yağmur gibi
yorgun, çaresiz ve bitkin arzular
ekmek kırınıtı gibi bir kenara atılmışız arkadaş

gözlerimin ferisi söndü sönecek
yanlızlığa terk edilmiş ağaç misali
ne özlemişim güneşin parlaklığını
hasret kaldı esmer çocukların gülüşüne
çocukluğumu özledim arkadaş

aslında çocuk olmak vardı
bir uçurtmanın ardında zaman su gibi akardı
olmazdı tasamız, olmazdı kaygımız
olsada çocukça olurdu kavgamız
ne hayal kırıklığı, nede umutsuzluk
keşke hiç büyümeseydim arkadaş.

sensizliğe giden yolda yürüyorum
yanlızlığın çıkmazındayım şimdi
prangalar vurdular düşlerime
gönlüm ezik gülüşlerim hep eksik
hapsetiler beni sensizliğe arkadaş.

çocukça gülüşlerimiz vardı
en son evin bir köşesinde askıya asmıştık
ne güneşler batı ardımızda
dönüpte bakan olmadı arkadaş.

Ersin Altun

Asi Dilber

Yollar uzayıp giderken sonsuzluğa, ben çıkılmaz yollarda ve avuntusuz akşamlardayım şimdi.
Bilinmez bir vaktin bilmem kaçınıcı saaati, geldi yine ayrılığın vakti.

İşte gidiyorum ey şehrin asi dilberi, sensizliğin ülkesine doğru.
oysa ne düşler kurmuştum düşler kıyısında, ismini yazmıştım gökyüzüne yıldızlarla.

Artık ne yıldızlar teseli veriyor, nede denizin nahoş kokusu avutur beni
düşler kıyısında kalmadı düşlerim, kıyıya vurdu birer birer.
sensiz bu şehir çekilmiyor asi dilber.

Kaç kez haykırarak uyandım bir bilsen, sensiz viran oldum bir görsen
yokluğun çıkmaz oldu aklımdan, duy sesimi benim mecnun gibi sana haykıran.

Unutuldum unutuldum be ASİ DİLBER

Ersin Altun

Atsam atılmaz

geldi geçti nice bahar, yaz
sorma halimi, bu sene de yüreğim ayaz
Öyle bir yerdeyim ki, sorsan sual olunmaz
ne edeyim dünyanın gamını kederini
atsam atılmaz satsam satılmaz.

bir güzel sevdim yar etmediler
bırakıp yalnızlığın ortasında tek tek gittiler
aldım elime umutlarımı düştüm gurbet yoluna
bu ayrılık ağır geldi bana, ayrılık acısıdır
atsam atılmaz satsam satılmaz.

elimde kırık dökük duygular
hep aynı yere çıkıyor yollar
ben saramadım seni, yarım kalmış umutlar
sınırı olmayan sevgimle, tarifi olmayan bir sevda benim ki
atsam atılmaz satsam satılmaz...

Ersin Altun

Ayrılık

ne yaman bir ayrılıktır
geçsemde geçmiyor yüreğim
her yer bana karanlıktır
silsemde silemiyor gözlerim

Ersin Altun

Bahar

ha bugün ha yarın bu kış bitecek
bu dağlara bahar gelecek
mutluluk şarkıları söylenecek
ha bugün ha yarın bu kış bitecek

açacak yeşil yapraklar
yeşerecek taze umutlar
elveda diyecek bulutlar
ha bugün ha yarın bu kış bitecek

çınlayacak kaval sesi
büyüleyecek herkesi
var mı daha bunun ötesi
ha bugün ha yarın bu kış bitecek

tavşan,tilki, tazi
ördek,hindi,kazı
ozanımın dertli sazı
ha bugün ha yarın bu kış bitecek

kırlara açılır çobanlar
yollara düşer berivanlar
özgürlüğe kanat çırpar kuşlar
ha bugün ha yarın bu kış bitecek

Çeşmelerin suyu hoş akar
sunamın bakışı can yakar
Rengarenk bahar en büyük hasrettir
ha bugün ha yarın bu kış bitecek

Ersin Altun

Bakmayın Suskunluğuma

bakmayın suskunluğuma
anlatamamıyorum içimdeki fırtınaları.
gitme günüdür bugün.
alışkın değilim oysa vedalara
gözlerimde kanlı yaş yüreğimde sonsuz bir burukluk...

ve gidiyorum bilimez ufuklara
amansız ve sonsuz bir yolun yolcusu gibi
oysa ben hayata bu kadar soğuk bakmazdım
en soğuk kışta bile kimsenin görmediği güneşler ısıtırdı beni
çiçek açardım en soğuk kışta

yürek yanmışsa bir kere
doktor ne çare tabip ne çare
gönül elinden olmuşum avare
derman ne çare melhem ne çare.

içimde kırık dökük duygular
ve hafiften rüzgar esiyor buram buram
bakmayın suskunluğuma
hele bir vakti gelsi siz o zaman görün beni...

Ersin Altun

Bask Őkesti

teyrek bask Őkestime
nikarım bıfırım ezmana
ji helina xwe durketım,
durketım ji wan hevala.

wek avek zelal, ketım xemn u xeyala
mın bala xwe berda deŐt u newala
Őıkandın per u baske mın
nikam bıfırım herım, geli u zozana

bum sterka Şeve
çavemın çet nakeve xeve
ez heyrana wan roje Őirin
nikarım bıfırım herım axa bav u kala

bacar bacar dıgerım
nızam edi kuda herım
hesreteki gelek mezın ketye dilemın
nikarım bıfırım herım cem dayika delal

Ersin Altun

Be wefa

ew i eŖkqe ew i sevdaye
agirek dilemında dadaye
derbas bu roje Ŗirin
i dunya ki be wefaye

xılas bu emre Ŗirin
dıl bu eŖ u birin
ez jı hevala dur kırım
i dñnya ki be wefaye

gul bum baxe gulanda
eŖq bum dı nav dılanda
hey dñnyaye te talan kır bae mın
i dunya ki be wefaye

ew i deme i devrare
emir lı mın wörane
bahar xlas bu, lı bae mın zıvıstane
i dñnyaki be wefaye

Ersin Altun

Belki

Yaşıyorum , buna yaşamak denirse
Kurumuş buğday tanesi gibi
Toprağa atsan yeşerecem memleket gibi
Filizlenip yeşeririm belki.

Dökülen bir yaprak gibiyim
Üflesen düşesim gelir dalımdan
Bir el atsan, bir gülsen
Yeşerip, çiçek açarım belki.

Kurumuş dal gibiyim
Sahipsiz ve yalnız
Dönüpte bir baksan
Yaprak açar, meyve veririm belki.

Çorak bir toprak gibiyim
Susuz ve kurumuş
Bir el versen, bana gelsen
Kendimi bulup çiçek açarım belki.

Kor bir ateş gibiyim
Yakup kavuran
Dönüpte bana ağlasan,
Diner, sönerim belki.

Taşkın bir su gibiyim
Coştukça coşasım gelir
Bir anlayıp dinlesen
Durulup, akar giderim belki.

Ersin Altun

Benim Dünyam

ördüm sevgimi taştan duvarlarla
hüzünle boyadım dört bir tarafını
hapsettim kendimi yalnızlıklara
karanlık bir hücre misali

hafiften yağmur yağıyor yollara
biliyorum yeşermeyecek yine dallarım
biliyorum karanlıklarla kaplanacak yollarım

yanar yürek yangınım
oysa anlatacak çok düşlerim vardı
toprak kokusuna hasret gibi
bir memleket sevdası gibi
bir yanım hep eksik
artık yalnızlıkların adamı oldum
içimde sonsuz ihtilaller
bir şeyler özler durur sol yanım
kanadı kırık turna misali
uçamaz oldum semalara
düşler yarım
yarım kalmış türküler gibi
sevdalar yarım
leyla ile mecnun gibi

bilnmez yolların adamı değildim
bir zamanlar
hep birşeyler haykırmak istedim
rüzgara karşı
gitiğim yollar diken
bilmem neden düştüm ki
ayaktan elden
oysa bir zamanlar
çalardım her telden

bir türkü gibi akıp geçtim
bu hayat sahnesinden
hala düşlerim yarım
yok mu bu dünyada
bir anlayanım

unutma ki dostum
bende topraktan bir canım.

Ersin Altun

Bışewite mala fesada

çı jıyanek derewine
hineka bacar bacar dıgerine
wek awre reş u tari
yara jı yara dıqetine

em ji mırove hate jıyane
talan kırın, mem kane zine kane
bı şewte mala fesada
kes negışt yara xu lı vi cihane

gelek kes derbas bu lı vi riyada
agır şewiti nav dılada
em sewi hiştın nav gulada
bı şewite mala fesada

Ersin Altun

Bilmez misin?

Ne mülk kalır, ne saltanat
geçicidir makam mevki kat
olalım birbirimize kol, kanat
işte budur en büyük zanaat

Sultan süleymanı bilmez misin?
şu fani dünyada daha ne istersin
neden böyle böbürlenirsin
nicesi toprak oldu görmez misin?

bu dünya ebedi değildir
kimini ağlatır kimini güldürür
unutma birgün sıra sana da gelir
o gün yakındır hiç örnek almaz mısın?

mal mülk başa beladır
iyilik ise sana kalandır
saltanat insanı oyalayandır
gün gelir devran döner hiç düşünmez misin?

Ersin Altun

Bilmiyorum

Geldim gidiyorum.
sebebi sevgi bunu çok iyi biliyorum.
Bazen ağlıyor, bazen gülüyorum.
böyle mutluyum sebebini bende bilmiyorum.
Zaman geçer gider.
Kimi ağlar, kimi güler.
gerekleri yaparsın birer birer.
mutluyum sebebini bende bilmiyorum.
Nice yeri gezdim dolaştım.
Ben ne yokuşları aştım.
Bazen kendimle savaştım.
Ben böyle mutluyum, sebebini bende bilmiyorum.

Ersin Altun

Varlığımın

Ben

Yaşaman

Ben böyle

Bir Sevda Düşün

Bir sevda düşün asırların eskitmediği bir sevda olsun.leyla ile mecnunu kızkandıracak kadar saf ve temiz olsun.ne bar sosyetesine malzeme olsun,ne de dalına baykuşlar konsun.

bir sevda düşün aklın hayal edemeyeceği kadar büyük olsun.ne dağlarına kar yağsın ne de ayrılık acısı olsun. ferhat ile şirini aratacak kadar büyük olsun.

bir sevda düşün içinde benim hatıralarım olsun.bir beni düşün bir de kendini. asırlar geçsede eskitemez bendeki seni.kerem oldum dağlarda ararım seni.neden duymazsın bu garip ERSİN 'in sevdasınıu sevgisini...

Ersin Altun

Bir şiir söyle bana

bir şiir söyle bana
içinde çocuksu düşlerim olsun
bir hikaye anlat bana içinde
annemin sıcakık gülüşleri olsun.

bir dünya kur bana masmavi olsun
yarınları aydınlık tertemiz olsun
masallar gibi temiz
ve hep iyilik kazansın.

içimi ısıtsın yarınlar
geride kalsın kötü rüyalar
kazansın aşklar, aşıklar
destan olsun sevdalar, sevdalıklar

geçmişe bir çizgi
yürekte kaynasın sevgi
sanırım bir düş benimki
kim bilir olur belki

bir şarkı söyle bana
içinde sevgi adı olsun
yürekler barışla coşsun
biliyorum hayalsin
ama en büyük umutsun.

Ersin Altun

Biz Sonsuz İdik

hangi hikayenin kahramanı idik
bu kaçınıcı bahar gelip geçti
hayat kayıp giderken avuçlarımızda
güneşin doğuşunu izleyemedik
oysa ne güneşler battı ardımızda
ne yapraklar savruldu bilinmedik kavgalarda
hep bekleyip durduk
yarım kalmış sevdaları
söylenmemiş türküleri
rüzgarda kırılan gül gibi
doymadık sevdalara.

belkide bir şairin son şiiri idik
satır, satır duygu gibi
yüreğin kalemi gibi
duyguların yoğunluğu gibi
bir annenin şefkatli bakışımıydık
hep telaşlı hep ümitli
aslında bir çobanın kavalında yitirdiği
sonsuz ezgi gibiydik
asi bir rüzgar gibi geldik, geçtik

mevsimlerden sonbahar
içimizde tarifsiz duygu
gözlerimizde hep o telaş
hep o heyecan
çarpardı yüreklerimiz
sonsuz sevdalara
ayazdı bakışlarımız
dikenliydi yollarımız
alabildiğince üzgürdü
düşlerimiz, umutlarımız

sonsuz bir romandık aslında
belki sonsuz olduk seyfedinin masalında
yıllanmış şarap gibi
kaç asır gelip geçti ardımızda
kimi zaman haylaz bir çocuğun gülüşü idik
ne limanlar bıraktık ardımızda
kimler geldi, kimler geçti sol yanımızda

yanlızlığa yakılan bir ağıt
sevgiliye yazılan,
hasret dolu mektup
bazen bir haykırış
bazen de kocaman bir sesizlik
yağmurda kırılan gül gibi idik
gerçekleşmemiş hayal gibi
türkü gibi dağıldık dört bir tarafa

bir sevda gibi
düştük yollara

bir yanımızda düş
bir yanımızda umut
yağmur gibi döküldük her tarafa
bir elveda gibi zalim
bir merhaba gibi şefkatliydik

sevdik
sevdalandık
ağladık
ağlattık
dedim ya bir masaldık
sahi biz kimdik,
sen sevda, ben yalnızlık

Ersin Altun

Bizi De GÖre

dünya yuvarlak bir küre
takıl milletin kafasına göre
kim ne derse desin eyvalah hocam
elbet mevlam bizi de göre

kazın olduğu yerde tavuk esirgenmezmiş
kim bunu demişse yalan söylemiş
ne yapalım nasip kısmet böylemiş
sevinme dostum elbet mevlam bizi de göre

herkes bir yol bulmuş gidiyor işte
halimiz yaman olur bu gidişle
yarısı uyanık yarısı düşte
heveslenme dostum mevlam elbet bizi de göre

Ersin Altun

Bizim oralar

Bizim oranın kışı serttir
İnsanı yığittir, merttir
Halımızı soracaksan eğer
Elemdir, kederdir derttir.

Ayaz olur geceler
Sabret gönül buda geçer
Yolumuzu soracaksan
Fırtınadır, kardır, tipidir.

Beyaz örtüyle kaplanır ovalar
Yalnızlığa gömülür yaylalar
Su taşımaya gider analar, kızlar
Yakacağımızı soracaksan
Kömür yok tezektir, sergindir.

Biz böyle mutluyuz
Yarınlardan umutluyuz
Sevdamızı soracaksan
Wele bremin daye babodur.

Ersin Altun

Cananın Ayrılığı

dost bağı gönöl dağı
kader üstüme ördü ağını
bak gülü dikeniyile avuğluyorum
ne zor imiş cana cananın ayrılığı

güle benzer yüzü
dünyalara değer bir gülüşü
bak dikenler batıyor yüreğime
ne zor imiş cana cananın ayrılığı

kimse duymaz sesimi
hisemedemez oldum nefesimi
bak türkümüzün sonona geldik
ne zor imiş cana cananın ayrılığı

ne şirin bir gül idin
dilimde dua yüreğimde sevda idin
bak bir öykünün daha sonuna geldik
ne zor imiş cana cananın ayrılığı...

Ersin Altun

Çiçeklerin Dili

göl tomurcukken hasrettir
bazen çok şey anlatır
bazen aşkın ifadesidir
bazen de dikenini gibi zalimdir

nilüfer eşsiz bir zerafettir
sonrasında hüznün yatar pusuya
hüznün kokar, hasret kokar
ayrılık rüzgarı eser yaprağından
suya aşıktır, sevdanın hüznünü taşır omuzunda

koskoca dünyada yalnızdır papatya
bembeyaz yapraklarını yalnızlığa açar,
yalnız ve çaresiz
seviyor sevmiyor hikayesinin baş kahramanı
çobanın sevdiğine en güzel armağanı
bahar geldi şimdi seviyor sevmiyor zamanı...

kardelen cesaretli ve bir o kadar da zerafetlidir
tabiatın güzelleştğini en güzel sembolüdür
hayatı pahasına, diğer hayatlara umut, sevinç, coşku getirir
güneşe aşıktır
hiç bir zaman kavuşmamıştır sevdiğine
hasretlidir, kederlidir kardelen...

hercai sadakatsizliğin sembolüdür
karda, kışta bir ömür bekletir
gönül limanında ilk dümen alır
gider gerisinde hasret bırakır
vefalı bir yüreğin vefasız bekleyişidir...

lale asaletin sembolüdür
bizans romayı iyi bilir
bir zamanların aşk ifadesidir
saray içinde zengin bir yaşamı vardır
hiç bir zaman papatya ve menekşeden haberi olmamıştır

Ersin Altun

Çocuk

neden gözlerin nemli
ne tadın kalmış ne tuzun
güneş aynı güneş, toprak aynı toprak
yoksa dünyanın yükü sana ağır mı geldi çocuk.

ne güzel akardı çaylar dereler
sana kucak açmış ovalar, vadiler
nerde sevdiklerin, nereye gittiler
özlem sana zor mu geldi çocuk.

hasret mi kaldın kekik kokusuna
yüreğini sıdırmışsın avucuna
acep hala kar yağar mı dağların yamacına
ayrılık sana zor mu geldi çocuk

dalıp gitmişsin yediveren tepesine
bilirim kan damlıyor sıcacık yüreğine
haykırsan sesin ulaşmaz ki ötelere
yürek sancısı sana ağır mı geldi çocuk

ekmek dedin aş dedin düştün yollara
hasretlik dedin ekledin yıllara
hala aşık mısın kırlara
hayat seni de mi yordu çocuk.

Ersin Altun

Dayan Yüreğim

sevgi ekdim toprağa,
şimdi hasret biçiyorum.
bir garibim bu dünyada
dayan yüreğim, dayan diyorum.

yakınken ırak olduk
huzur ararken dalımızdan kovulduk
rüzgar esti, dört bir yana savrulduk
dayan yüreğim, dayan diyorum.

ne güzel bağımız vardı
hazan geldi bir bir sarardı
mevsimlerden güz, yürek kuş sesine hasret kaldı
dayan yüreğim, dayan diyorum.

sesiz sesiz akıyordu derelerimiz
sıra sıra dizilmişti köylerimiz
yoksul idik bize yeterdi sevgimiz
dayan yüreğim, dayan diyorum.

türkülerimiz yeşerirdi ovalara
bu hikayemizi anlatın dünyalara
anlaşılan çoktan veda etmişiz sevdalara
yine de dayan yüreğim, dayan diyorum.

zifiri karanlık gibi gecelerim
ağrı dağına ulaşmak istiyor dizlerim
dokunma bana zehir gibidir sözlerim
yine de dayan, yüreğim dayan diyorum

Ersin Altun

De were cane

gurbet elde yaşamak zormuş
gecesi karanlık, gündüzü kormuş
tutunacak dalım kurumuş
bu elde yaşamak zor, de were cane

gurbet elde haller geldi başıma
zehir kattılar ekmeğime aşıma
gel artık aklar düştü saçıma
bu elde yaşamak zor, de were cane

bağım kalmadı bozulacak
gözyaşım kalmadı ağlayacak
bir dost kalmadı sarılacak
bu elde yaşamak zor, de were cane

uzayıp giderken yollar
bir bir tükenir sevdalar
yeniden yeşerecek mi umutlar
bu elde yaşamak zor, de were cane

Ersin Altun

Deli Gönül

vur yüreğim, vur kendini soysuz sevdalara
bilmem bu kaçınıcı kaçışın
bilmem kaçınıcı haykırışın
ve kime bu avuntusuz haykırışın

hep düşler ülkeside yaşadın
sen genç kaldın beni yaşlandırdın
şimdi söyle bana
beklemediğin yol mu kaldı
dağ,taş demeden beni yıllar yılı dolaştırdın

sen düşler alemide yaşamayı seçtin
bana buna razı mısın sormadın
senin elinden az mı çektim
neden uslanmazsın deli gönül

daldan dala kondun
ey deli gönül beni çok yordun
birgün tekrar bana geleceğini bilmiyordun
söyle bana, söyle pişman mı oldun

oysa bir zamanlar çiçekler açardın en soğuk kışta
kendini salıverirdin meşke,aşka
derdin bu sefer ki bambaşka
şimdi söyle bana neden boynun bükük
rengin solgun
kelimelerin soğuk
aslında biz bize mutluyduk

Ersin Altun

Doğa

bir su damlası idim,
geldim dünya alemine
nehir oldum, ırmak oldum
sıgmadım yeryüzüne
deniz oldum masmavi
tufanda coştum deliler gibi
bende beraktım bir zamanlar
bana da çamur bulaştırdı insan denilen varlıklar.

bir dağ idim
tepeden bakardım aleme
seyrederdim dünyayı kendi gözümle
hiç bir zaman eğmezdim başımı
aslında ben bile bilmem kendi yaşımı
ormanlar vardı bağrımda
hala kar var mıdır acaba ağrı dağında
umutlarımda büyüktü benim gibi
üzerime kan bulaştırdınız,
bembeyaz hayallerimi çaldınız,
ormanlarımı yaktınız
ey insanoğlu ben baş eğmezdim,
bana nasıl kıydınız.

bir topraktım bu alemde
ey insanoğlu hala yaşarım bedende
çiftçiye umut,
hasrete yol oldum
umut ektiler tarlaya
aş olupta geldim yuvaya
beni bölüşemediler
bedenleri yere serdiler
bunlar yetmezmiş gibi kör betonlara gömdüler.
bende can buldunuz,
birer yürek oldunuz,
güllerimi tek tek yoldunuz.

ey insanoğlu niye bu zarar ziyan
artık gafletten uyan
yok mudur sesimi duyan,

unutma insanoğlu dönüş yine doğayadır.

Ersin Altun

Doğacak güneş

insanlık ağlıyor sokaklarda
havada barut kokusu
ayaklar altında çiğnenmiş bir onur
ve çıkışı olmayan bir bataklık.

elbet sabahın kızılığında doğacak güneşim
barut kokusuna hasret kalacağım bu topraklarda
güvercin uçuracağım, bu diyarda
gül olup yeşereceğim savaşın ortasında.

silahların gölgesinde büyürken düşler
su olup akacağım çorak topraklara
diller farklı olabilir, hep aynıdır gülüşler
güneş olup,yol olacağım aydınlıklara

bir çocuk ağlıyor gecenin karanlığında
yalın ayak umutlar
bekle çocuk geleceğim bir sabahın şafağında
umut olacağım yarınlara.

benim adım, barış,sevgi
dünyaya ışık olurum belki...

Ersin Altun

Dost bağı

Ŗu dağların karına
ıkamadım yamacına
dost beni anar olmuŖ
varıp gidem dost bağına.

Özlem oldu dost muhabeti
gurbetlik ömrümü tüketti
sensiz aylar yıllar geçti
varıp gidem dost bağına.

Viran olmuŖ gönöl bağım
ne dost kalmıŖ, ne konuŖacađım
muhabetine hasret kaldığım
varıp gidem dost bağına.

Ayrılık rüzgarına kapıldık
söyle dost neden ayrıldık
bunca sene boŖa mı yandık
varıp gidem dost bağına

Ersin Altun

Dostlar

dost ararım bulunmaz
merhem ararım yaram sarılmaz
öyle bir yerdeyim ki sesim duyulmaz
anlatsam dinleyen olmaz ki dostlar

nerde sevdiklerim hani nerde
yol uzun gönül düşmüş derde
hazana döndüm yaban elde
uzatsam elimi tutan olmaz ki dostlar

uykusuz gecelerim dertli başım
yok ki buralarda bir sırdaşım
çareler içinde çaresiz kalmışım
hapşırırsam şükür diyenim olmaz ki dostlar

yaprak döküpte geldim
günleri yola serpipte geldim
hasreti yıllara ekipte geldim
beni siz anlayın dostlar

Ersin Altun

Doymadı ki

dağlar ardında kaldı sevdamız
alem sesimizi daha duymadı ki
hani hep çalacaktı türkümüz
gül bülbüle doymadı ki

kırıldı kalemim çalmıyor sazım
buralarda yapayanlızım
neredesin dön cancağzım
yürek sana doymadı ki

incitme yaralı yüreğimi
alma elimden aşk kalemini
böyle mi yapar seven sevdiğini
gözlerim gözlerine doymadı

Ersin Altun

Düşler Sokağı

Sen düşler sokağını bilir misin.
Ya da hiç uğradın mi düşler sokağına.
Kırılganların sokağı, yalnızların dert ortağı, aşıkların mekanıdır düşler sokağı.
Umutlarını avuçlarına sığdırmış gariplerin yurdudur.
Eğer beni birgün gerçekten ararsan. Düşler sokağına uğra...

bir garip yoldur düşler sokağı, sadakatın merhametin sevginin diyarıdır. gül kokulu
akşamların hayal alemidir düşler sokağı...

acaba sende birgün düşer misin süşler sokağına
dalıp gider misin karanlıklara. ve feryad edebilecek misin ayrılıklara.

unutma birgün gerçekten beni ararsan düşler sokağına uğra...

Ersin Altun

Düşmeden önce

ilkbahar yağmuru gibi yağasım gelir
sonbaharda çiçek açasım gelir
ne garip güneşe dokunasım gelir
elden ayaktan düşmeden önce.

ağrıya kar olsam
çöle su olsam
bülbül olup güle konsam
elden ayaktan düşmeden önce

kağıda kalem olaydım
geceye ışık olaydım
bahara gül olaydım
elden ayaktan düşmeden önce

türkü olasım gelir
dilden dile dolanasım gelir
kuş olup uçasım gelir
elden ayaktan düşmeden önce

deniz olsam masmavi
gün olsam güllük gülüstanlık
karanlığa aydınlık olaydım
elden ayaktan düşmeden önce

hastaya şifa
dertliye deva
garibe sıcacık vuva olaydım
elden ayaktan düşmeden önce

şarkıya söz
bedene göz
benliğe öz olasım gelir
elden ayaktan düşmeden önce

Ersin Altun

Esmer ocuğun Efsanesi

sana anlatamadım kendimi,
aşkıımı sevgimi
sana anlatmaya yetmedi
esmer çocuğun efsanesini...

sana anlatamadım
bir kuşun özgürlüğe kanat çırpışını
yüreğimin sana olan haykırışını
sana anlatmaya yetmedi esmer çocuğun hikayesini...

sonsuzlar kadar özgürdüm bir zamanlar
hayal mi oldu o eski anılar...
bu kadar vefasız mıydın... bitti artık kalmadı umutlar...
sensiz hayatın ne anlamı var ne tadı var...
sana anlatmaya yetmedi esmer çocuğun romanını.....

Ersin Altun

Feryat

Elerim semada dili duada
Rastladım sana bir sabahın kızılığında
Sevgi olup aktın damarlarıma
İsmın bir şiir gibi fısıldar kulaklarıma
Nerden duyacaksın haykırışlarımı, feryadımı.

Alabildiğince uzak mesafeler
Liman kalmadı yanaşacak terk edip gittiler
Tutkum bitti, arzum tükendi
Umudun son demlerini yaşıyorum
Nerden duyacaksın haykırışlarımı, feryadımı.

Ersin Altun

Garip Bir Aşk Hikayesi

bir deli rüzgar esiyor tenime
sanki prangalar vurulmuş dilime
söz geçiremiyorum deli gönlüme
böyle bir aşka düştüm düşeli

mecnun oldum leylayı arayan
kerem oldum su gibi çağlayan
ferhat oldum aslı için ağlayan
böyle bir aşka düştüm düşeli

bingöl gibi sesiz karlıova gibi yalnız
solhan gibi talihsiz yedisu gibi çaresiz
adaklı gibi karamsar kiği gibi soldum.
böyle bir aşka düştüm düşeli.

sakaören de açan kardelen gibiyim
kargapazarında saçan hüzün gibiyim
karlıova da siyah akan bir su gibiyim
böyle bir aşka düştüm düşeli

bazen suskun bazen durgun
bazen çaresiz bazen yorgun
bazen uçan turna gibi suskun
böyle bir aşka düştüm düşeli

Ersin Altun

Gerek

saza söz
görmeye göz
aynaya yüz
sevmeye öz gerek

uçmaya kanat
hanedana taht
insana baht
aşka yanmaya kalp gerek

ağaca yaprak
yeşermek için toprak
her caddeye bir sokak
aşkı anlamak için küle dönmek gerek

zozanlara kuzu
kıramadım şu buzu
şimdi makul olmuş aşkın en ucuzu
aşkı anlamak için mem olmak gerek

gündüze gece
kelimeye hece
çözmek için bilmece
aşkı anlamak için her dem beklemek gerek

Ersin Altun

Giderim

bilmem bu dünyanın bende nesi kaldı
başımı alıp buralardan giderim
gençliğimi, umutlarımı benden aldı
sözümü, özümü alıpta giderim

üşüsün karanlıklar
hasret kokuyor bu sokaklar
açılsın dönüşü olmayan yollar
umutlarımı, düşlerimi alıpta giderim

gülün ömrü solmuş
vakit gitme günüdür zaman çoktan dolmuş
gönül bağından niceleri kanatlanıp uçmuş
doğrularımı, yanlışlarımı alıpta giderim

mekan aynı zaman farklı
kimine göre suçlu kimine göre haklı
bilerseniz içimde neler saklı
merhametimi, şefkatimi alıpta giderim

yeryüzünde misafirdir bu beden
ya'rab sensin beni yoktan var eden
yolculuk nereye bu kaçış kimden
inançlarımı, ibadetimi alıpta giderim

baharda açan çiçek gibiyim, güneşi görmeden kuruyan
çölde fırtınaya yakalan kum gibiyim, ordan oraya savrulan
kanadı kırılmış turnalar gibiyim, kanatlanıp uçmayan
ben beni alıpta giderim, giderim, giderim

Ersin Altun

Gidişin

Bir şarkısın dilden dile dolaşan
Alışamadım sensizliğine
Alışamadım aniden gidişine
Düş oldun hayal oldun
His ediyorum seni benliğimin her zerresinde

Yokluğun ızdırap, varlığın bir hayal
Karanlık gecelerin sabahında
Sana doğuyorum
Ve sana ağlıyorum
Bir bilsen içimdeki fırtınayı
Bir bilsen sana olan sevdayı.

Kimler bırakıp gitmedi ki
Kimse senin gibi acıtmadı yüreğimi
Bu yürek daha sana doymadı ki
Özlem dolu yolda yürüyorum sensizliğe
Nesef nefes tükenirken bedenim.

Ne gerek vardı mesafelere
Yarınsızım, anlamsızım
Sensiz viraneden farksızım
Hasret kaldım gülüşüne.
Anlamsızdı gidişin
Anlamsızdı...

Ersin Altun

Gidiyorum

bir garip yusuf'um
züleyha'ya doymadan gidiyorum.
herşey bir nefesten ibaret
şu yalan dünyaya doymdan gidiyorum.işte

bülbül oldum güle doymayan
gurbet oldum silaya kavuşmayan
mecnun oldum leylayı arayan
sevdalara doymadan gidiyorum işte

tel oldum nağmeye hasret
nağme oldum söyletene hasret
gündür bu geçer elbet
dostlara doymadan gidiyorum işte

aradım yıllardır bir dost eli
elbet vardır herşeyin bir bedeli
umut herşeyden sonra bitmeli
umuda hasret gidiyorum işte

garip bir kuşum
bir dala konmadan gidiyorum
geceye gündüz
semaya yıldız olmadan gidiyorum işte.

Ersin Altun

Gidiyorum İşte

gidiyorum işte
sensizliğin kokusu sinmiş bu sokaklara
ben ne güneşler yitirdim ardından
ne yıldızlar kaydı avuntusuz akşamlarda
şimdi fırtınalar kopuyor yanan gönlümde
gidiyorum işte sensizliğin kokusu sinmiş üstüme.

rotasını unutmuş bu yürek
gidiyor işte bilinmez umanlarda
her taraf sensizlik kokuyor
kırık bir tabure,
kırık iki masa
ve soluk bir demet gül
söyle geçer mi sensiz bir ömür
kuşlar da yolunu şaşırmış sensizliğinde
hep yanlış yerlere göçer olmuş
bahar gelmiyor ayaz gönlüme
bu nedenle gidiyorum işte bu şehirden.

soluk bir ten,
sabahı gelmeyen
bir akşam
sensizliğe küsmüş koca bir şehir
kıyısını unutmuş bir dalda
kırık bir kalp
ve bitmiş tükenmiş bir ben
gidiyorum işte
bilinmez umunlara...

Ersin Altun

Gittin ya

kırma dalımı
zira tutunacak dalım kalmadı
yıkma hayallerimi
suya düşecek hayalim kalmadı
dokunma baharıma
yaşanacak kışım kalmadı
uzatma mesafeleri
yürüyecek takatim kalmadı
kaçırma benden gözlerini
bakacak aydınlığım kalmadı.

yıkma köprüleri
dolanacak mecalim kalmadı
gitme benden
alacak nefesim kalmadı
yakma ayrılık ateşini
yanacak külüm kalmadı
sürgün etme kendinden
gidecek ülkem kalmadı.

göl olsan bülbül olurum
bal olsan arı olurum
deniz olsan tuz olurum
türkü olsan söz olurum
beden olsan ruh olurum
sen benden gittin ya yaşanacak ömür kalmadı.

Ersin Altun

Görmeden sevdik

Mülteciyim bu cihanda
Umutla yeşerdim bu handa
Herşey anlamsız kalıyor sensiz
Alabildiğince karanlık sokaklar
Mum ışığında büyüdükçe, büyüyor düşlerim
Manasızım, anlamsızım, görmeye ne hacet görmeden sevdik ya resullulah
Ezan sesiyle kavru lan bu beden, bir gün sana dönecektir ya resullulah
Dönebil sen keşke, umut olsan, ışık olsan bütün iklimlere.

Sana ihtiyacı var savrulup kaybolan insanlığın
.fırtınalar kopuyor beynimde
Aklım sensin, fikrim sensin ya resullulah
.bilirim ışığı sensin karanlığın
Sana ihtiyacım var, her dem yaşıyorsun yüreğimde.

Ersin Altun

Gözlerin Anlatır

bazen susarak anlatırsın herşeyi
sessiz kalırsın gözlerin konuşur
ve dalarsın incecik yollara
haykırmak istersin karanlıklara
ama anlatamazsın.
susarsın gözlerin büyür
yürekta amansız bir sancı başlar.

bekler durursun kayıp zamanları
takvimler eskimez
ne baharın tadı kalır ne de yaz selam verir
anlatamazsın içindeki fırtınaları kimselere
sen susarsın gözlerin konuşur.

eser seher yeli
gözlerin dolar
ağlayamazsın
zamansız açan kardelen gibi yalnız kalırsın.
susarak anlatırsın herşeyi...

Ersin Altun

Hasret

gitme sevdam gitme
duman düşer dağlara
ötme keklğim ötme
hasret bırakırlar seni bağlara

dilinde tükenmeyen bir türkü
daha yeni başladı bu öykü
gidecek zamandı sanki
içimde bir umut dönersin belki

yüzün güleç, sıcacık yüreğin
gel gör ne hale gelmiş eserin
geri döner mi senli günlerim
yüreğim buruk yol gözler gözlerim

Ersin Altun

Hayat

aslında hayat yaşadıklarımızdan ibarettir
bazen açılırsın deryayalara
ufak ekmek kırıntısı gibi
ve bekler durursun
yaşanmamış zamanları düşler kıyısında.
nice gemiler batı okyanuslara
kimisi de inadına gülümsedi hayata.

bazen çok acımasızdır hayat
bazende merhametle yalaşır sana
sen kovaladıkça kaçar durur
ama sırt çevirince gelir yanına yalvara yalvara

gül sanırsın diken olur
bahar sanırsın hazan olur
oda ne istediğini bilmez aslında
kapkara bir gölge bekler durur kapıda
zannedersin ki hiç ayrılmaz yanında
ve ansızın güneş gülümser pencerede
tarifi imkansız bir mutluluk
kaplar yüreğini bu iki kapılı handa

gülümsemek ne güzel bu hayata
kıyısından da olsa ne güzel tutunmak hayata
yaşamak ne güzel insan tadında

Ersin Altun

Hayat2

hayat nedir?
hayat yoksulun savaşı
zengin'in sefası
mecnunun yürek yarası
süleyman'ın harem sefasıdır

hayat
bazılarına yaz yağmuru gibi kısa
bazılarına ölümsüzlük iksiri gibi uzundur

hayat
züleyha'nın yusufa olan aşkıdır
bazen bitmez tükenmez şarkıdır
bir ozanın çığılı
bir çiftçinin nasırlı elidir.

hayat
bazen umutla gülmeyi bekleyen göz yaşısıdır
vuslat gibi yakar bütün benliğini
yanlızlığa uçan turnanın hazin öyküsüdür.

hayat
bilinmez bilmece gibidir
kimine zindan, kimine cennet bahçesidir
kimini ağlatır, kimini gece gündüz bekletir

Ersin Altun

İnsan olmak gerek

Olmazsa sen ben kavgası
Olmazdı kimsenin yası
Hayat güzelleşirdi
Kalmazdı mal, mülk sevdası.

Sevda olmak gerek
Sevgi olup akmak gerek
Birbirimizi insan gibi sevek
Olmazdı kimsenin kaygısı.

Farklılık zenginliktir
İnsanı insan yapan benliktir
Güzellik sevip sevmektir
Bilin ki olmazdı kimsenin kavgası

Ersin Altun

İnsanlık kaçınları

elinde bıçağı
belinde kuşağı
görende adam sanır
nerden çıktın insanlık kaçağı

kaftan değilsin ki biçilesin
her şeye gülüp geçersin
bilen de adam sanır seni
nerden çıktın insanlık kaçağı

burnunda hızması
duydum ki olmuşsun alemin yosması
duyan da hanım sanır seni
şunun bunun kazması

örf, adet bilmezsin
gece gündüz gezersin
azcık adam ol be güzelim
neden sevdiklerini üzersin

altından semerleri
adlarına demişler serseri
ne çabuk unuttunuz geldiğiniz yeri
azcık kulak verin, beri gelin beri

Ersin Altun

İsterdim

Gönül isterdi herkesle kucaklaşmayı;lakin bazılarına ağır gelir.

Ersin Altun

Kan ağlıyor yüreğim

kan ağlıyor yüreğim
damla,damla tüketiyorum
sanırsam gidecek yolum yok
harap ve yıkık bir şehre dönmüş bedenim
uykusuzum
kaç gecedir uyumuyorum.

kan ağlıyor yüreğim
gidesim geliyor bu şehirden
uzaklara ve ötelere
mevsimlerden sonbahar
sensizliğin ortasındayım.

kan ağlıyor yüreğim
asırlardır bekliyorum
sevdanla sevdasız kaldım
yakasım gelir bu şehri.

kan ağlıyor yüreğim
tükeniyorum yavaş,yavaş
yıkılmış bedenim
gözlerimde iki damla yaş
yorgunum,
uykusuzum,
yanlızım.

Ersin Altun

Kanadı kırık düşler

neden kanadı kırık düşlerimin
uçurtmam uçmadı mı diye
eksik kaldı gülüşlerim
senleyken ne güzeldi günlerim

ey sevdiğim senden uzak kaldım
misafiriyim karanlık gecelerin
sensiz gönlüm yaralı
sensizliğin deryasındayım

neden kanadı kırık düşlerimin
bir sevda uğruna yarım kaldı gülüşlerim
oysa tandırdan yeni çıkmış gibi
tazeydi ümitlerim.

ey sevdiğim senden uzak kaldım
misafiriyim karanlık gecelerin
sensiz gönlüm yaralı
sensizliğin deryasındayım

neden kanadı kırık düşlerimin
uykusuz gecelerin sabahçısı oldum
uykum yarım, düşler yarım
sen yoksun ya
sızlıyor sol yanımda.

neden kanadı kırık düşlerimin
oysa umuttan önce bitmeliydi ömür
hasret kaldım gülüşüne, nefesine
uzak olsa da gözlerimin içinde o kömür karası gözlerin.

Ersin Altun

Kane

gulek Őin bu ser axa jiyane
wek gula azadye, aŐitye
pel vekır lı cihane
ġılmısandın gulamın
azadi kane aŐiti kane

serda berf barandın
per u baske wi Őıkandın
ġave wi bı hesra xemlandın
azadi kane aŐiti kane

mirat be mala neyara
gulam maye ber diwara
hesir mame bacar u metropola
azadi kane aŐiti kane

gulam maye tene
me xer nedi lı vi dıne
ez te car Őin dıkım lı jiyane
azadi kane aŐiti kane

Ersin Altun

Kar Yağardı Bizim Oralara

benim doğduğum memlekete kar yağardı
soğuk geçerdi akşamlar
gecenin ayazında inlerdi çakal sesleri
nefeslerimiz donardı sabahların ayazında
bu nedenledir ki bir tatlı söz söylemedik sevdiğimize,
söylemedik dediysek...

yürekten kopan bir fırtına eserdi içimizde
yanlızlığın türküsü düşmezdi dilimizde
gömülürdük gecenin karanlığına
bilirmisin bizimkisi neydi
karlı havada ayı düşlemek gibiydi...

benim doğduğum memlekete kar yağardı adam boyu
bu nedenledir ki gülüşüm sert
ondandır asiliğim
ha dağda kurt kovalamışsın ha şehirde çakal
unutma dostum ikisi aynı kapıya çıkar.

bilirmisin bizimkisi neydi gülüm
karlı havada yıldızları seyretmek gibiydi...

Ersin Altun

Kar yağıardı bizim oralara

benim doğduğum memlekete kar yağıardı
soğuk geçerdi akşamlar
gecenin ayazında inlerdi çakal sesleri
nefeslerimiz donardı sabahların ayazında
bu nedenledir ki bir tatlı söz söylemedik sevdiğimize,
söylemedik dediysek...

yürekten kopan bir fırtına eserdi içimizde
yanlızlığın türküsü düşmezdi dilimizde
gömülürdük gecenin karanlığına
bilirmisin bizimkisi neydi
karlı havada ayı düşlemek gibiydi...

benim doğduğum memkekete kar yağıardı adam boyu
bu nedenledir ki gülüşüm sert
ondandır asiliğim
ha dağda kurt kovalamışsın ha şehirde çakal
unutma dostum ikisi aynı kapıya çıkar.

bilirmisin bizimkisi neydi gülüm
karlı havada yıldızları seyretmek gibiydi...

Ersin Altun

Karın adı kırmızı

kan yağıyor bu gece şehre
dağlarak, taşlara, evlere
kaldırımlara, yollara, yaylalara
lapa lapa kan yağıyor
ölen insanlığın üstüne
yanlızlıkla örtüşen bir his var yeryüzünde
çiğ düşmüş acımasız yüreklere.
ellerimi uzatıyorum ötelere
kan damlıyor avucumun içine.

ırak misali yanlızlık sarmış bedenleri
çoraklaşmış insanlık
çocuklardır savaşın gülleri
saf, temiz, mahsun çocuklardır
savaşın eseri.

yitip giden insanlık
çocuklara savaş dolu bir dünya bıraktık
kopardık dallarından birer birer
savurduk rüzgarlara
bağuldu düşleri okyanuslarda
üşüyor bedenim
titriyor ellerim
aralarda yitip gidiyor savaş güllerim.

kan yağıyor bu gece şehre
artık yürünmüyor yeryüzünde

Ersin Altun

Kayıp Kentin Çocukları

mevsimler aylar yılar kayıp gitti avuçlarımızdan. hasretlik özlem ve bitip tükenmeyen bir ayrılık ta sinemizde.sırtımız dünyaya dönük yol bekler dururuz bu kayıp kente. ellerimizi uzatıyoruz daha ötelere, amansız gecelerde. belli belirsiz sancı başlar yüreğimizin ta derinliklerinde. kayıp zamanlarda uçup giden uçurtmanın, hayaliyle büyüdük senelerce. gider olduk derin alemlere. bu hayat dediğiniz bizim için bilmece.ne zaman bir uçurtma görsek içimiz ürperirdi ve dalıp giderdik başka alemlere.hayatı hep uzaklardan izledik. çünkü biz kayıp kentin çocukları idik... hep telaşlı ve esmer bir gülüşümüz vardı bizim. sevda nedir hayal nedir iyi bilirdik ama derdimizi kimseye anlatamazdık. utanırdık. çekerdik sineye. yıldızlar yoldaşımız ve dert ortağımız idi. anlatıp dururduk karanlık geceye. sözcükler dilimizde düğümlenir ve gözlerimiz nemlenirdi. anlatamazdık anlatamazdık işte kimselere. çünkü kayıp şehrin çocuklarıydık biz...

Ersin Altun

Kesek nizane

çı dem u çı devrane
le daye axır zeman
kesek nema lı van vara
dıl dı şewite kesek nizane

çı xwaş dheriki ava çema
malan barkır kesek nema
aql çu hış serem da nema
dıl dı şewite kesek nizane

ware bav u kala ye
ax u hasreta hezar salaye
ey welat tı sevra dilaye
dıl dı şewite kesek nizane

sensiz akıp giderken zaman
tu buye hesbest hat ser zıman
yok mu buralarda sesimi duyan
dıl dı şewite kesek nizane

Ersin Altun

Kınalı Kuzu

neden gittin uzaklara
ismini yazdım karlı yollara
dayanamam ayrılıklara
nerdesin kınalı kuzum.

ağlamak karım oldu
gözlerime yaş doldu
açan çiçeklerim soldu
nerdesin kınalı kuzum.

kalbim dayanmaz bu ayrılığa
gömdün hayallerimi karanlığa
özlüyorum seni allahıma
nerdesin kınalı kuzum.

deryalar kurudu sensiz
ağaçlar çiçek açmıyor sensiz
ben olmuşum derbeder ve çaresiz.
nerdesin kınalı kuzum.

amansız bir sevdaya düştüm
sen yokken ben hergün öldüm
bekle beni ben sana geldim
nerdesin kınalı kuzum.

Ersin Altun

Kime Ne

seyrede durun dünyayı yaşamın kıyısında
ölüm korkusu olmadan ve telaşa kapılmadan
hüzün rıhtımına bırakın hüznüleri
seyrede durun dünyayı ufak pencerenizde
yeşil bir zeytin tanesi gibi hoyrat kalın
dert etmeyin prangaları zincirleri
unutun, gitsin dar kalıpları
ağlamak mı, açlık, kıtlık, savaş mı onlarda ne
ne kadar yabancı kelimeler
dört mevsimi unutun yalnız bahar kalsın
ne gereği var uzakları yakın etmek
sahi sevgi neydi
dostluk ne demek
hay allah bu ne aksilik
başka canlarda varmış demek.

sahi biz kimiz
nerden gelip nereye gidiyoruz
aman kime ne, yaşayıp gidiyoruz işte
kafa rahat herşey güllük gülüstanlık
beyni yormak zaten bir ahmaklık.
bana ne başak tanesinden
kim yaşarsa yaşasın açlık gölgesinde
zaman akıp gidiyor işte avuçlarımızda
ağlayan ağlasın yanı başımızda

geceye güneş mi doğar, doğsun
ay mı sabahlar bırakın sabahlasın
yıldız geceye sadık kalır
kör akşamların sabahında

destanlar, efsaneler, hikayeler, romanlar
neler geldi, neler geçti, daha da geçmeye mahkumlar
ne güzeldir çiçekler, hoş kokulu kadınlar
gelsin günler, geçsin aylar
bırak sararsın yapraklar
neden uğraşır ki bu ahmaklar

kimine öyle, kimine böyle
gel otur yanıbaşına sende söyle

_insanı söyleten dili değil yüreğidir
sevgi insanı var edendir...

Ersin Altun

Korkularım

hayal idim, düş idim
süzüle süzüle bir kayıp kente geldim
içimde tarihin yazamadığı destanlar
hatırladığım tek şey kırık dökük anılar
köstekli saat gibiyim,
zamanım çoktan geçmişte
hatıra niyetine bekletiliyorum öylesine.

içimde tarifi imkansız uzayıp giden yollar
vedalarım hep zamansızdı,
avuçlarımın içinde kayıptı zamanlar
yürek yaram hep amansızdı.

ne efsane olabildim, ne de destan
umudum kesildi yarından, dosttan
saat gecenin son demleri
özlem dolu yüreğim, yol bekler gözlerim.

gül olsam konsam toprağın bağına
yeşerir miyim, fidan verir miyim
ne acayip bir insanım değil mi
ben eskiden böyle miydim dost
kimsenin göremediği güneşler görürdüm
en soğuk kışta bile.

ayrılıkların efendisi gibiyim
yüreğimden kopan kopana
ne bir hayalim, ne bir düşüm
sözlerim titrek, cümlelerim yarım
korkularım ayrılık değil, yok olan insanlığa ağlarım.

Ersin Altun

Kör aşık

Aslında sıkıntı yoktu.
Tek sıkıntı senin beni fark etmeyecek kadar kör olmandı.

Ersin Altun

Kürdün kızı

yüreğimde bir ince sızı
yandıkça yanasım gelir
sensin sebebim kürdün kızı
ismini uydukça ağlayasım gelir

seyyah oldum düştüm yollara
seni sordum dağlara,taşlara
çare yok gönlümdeki ataşlara
sensin sebebim kürdün kızı

gül güzel olur dalda
takat kalmadı bu canda
seni sordum geçtiğim her limanda
sensin sebebim kürdün kızı

gün geçtikçe eriyor bu beden
düşmüşüm artık ayaktan,elden
nereye gidem senin elinden
sensin sebebim kürdün kızı

kulağım sağır, gözlerim kör
ne haldeyim gel de kendin gör
hazana çevirdin, baharımı
sensin sebebim kürdün kızı

Ersin Altun

Memleket Kokan Satırlar

Yıllar yılı ne dost olabildik.
Nede dost bulabildik.
geçen koca bir ömür ve koca bir yalnızlık kaldı geride.
Yüreğimizde sabah yeli esintisi vardı.
başkalarının hayali olmaya çalıştık, sanki hayallerimiz yolaçasına

Sevgisiz
Düşlerimiz hep maviydi.
hep

umuda çıkan yolların, hafitten esen rüzgarıyla
kapıldık düşlere
sanki etrafımızda kimse yokçasına
gümüldük kör betonlara
neydi bizi bizden alıp götüren
başka diyarlara

oysa bizbir zamanlar gökyüzünün mavisini düşlerdik
her ağacın altında bir sevdamız yatardı
her esmer çocuğun gülüşünde biz vardık bir zamanlar

ayrıldık dostum ayrıldık,
derin sevdalara kapıldık
o esmer çocukların gülüşlerini yanlış anladık
üst üstedikilmiş kulelere, binalara kandık
kör betonları dost sandık
şimdi alıyorum ki;
cayır cayır yandık.

Ersin Altun

Mevla

derler ki aşık kavuşmazmış aşka
derler de bülbül güle niye pervane
yanan kalp kavuşmazmış hakka
neden bu yürek mevla'nın aşkıyla divane

kurusa dereler çaylar
geçse de aylar yıllar
yola düşse de çiğlar
hakka giden yola değildir bahane

sevmek için görmek mi gerek
güneşe aşık çiçek onu görmeden ölürmüş
mevlaya kavuşmak için küle dönmek gerek
her aşık ömründe bir kere baharı görürmüş

ne aşıklar gördü bu cihan
mevlayı sevmek için yunus olmak gerek
hepsi yürüdü çile yolunda
mevlaya gitmek için balığın karnını yarmak gerek

Ersin Altun

Mühür gözlüm

Yaz geldi,kış geldi,güz geçti
Sen gelmedin mühür gözlüm
Bahar geçti,takvimler değişti
Sen gelmedin mühür gözlüm.

Birbir dökülürken takvimler
Geceyi kovalarken günler
Gidenler döndü birer birer
Sen gelmedin mühür gözlüm.

Günlerden sonbahar
Kapıya dayandı kara kışlar
Sensiz geçmiyor günler ,aylar, yıllar
Sen gelmedin mühür gözlüm.

Gecenin karanlığında düştüm yollara
Şavaş açtım akıp giden yıllara
Ömrümün ayazındayım da
Sen gelmedin mühür gözlüm.

Nedeyim bilmem
Şen yokken gülemem
İnan senden başkasını sevemem
Sen gelmedin mühür gözlüm.

Gidenler çoktan döndü
El alem bahtına güldü
Talihim bahtımdan kötü
Sen gelmedin mühür gözlüm.

Ersin Altun

Na vinim

zozan zozan digerim
sevra dile xu navinim
wek teyrek be ref
dîfirim, dîfirim
reya xu navinim.

jiyan be te sare
payize hurik hurik berf dibare
be te roj tine her dem evare
ne şev şeve ne ji roj
be te re şaş kiri
reya xu navinim.

gul u sosin reng rengine
carek were ez te bivine
bacar bacar digerim te navinim
be te re şaş kiri
reya xu navinim.

reya bingole tengo
rihana pel vekir reng bi rengo
çave te çî zelale wek çeme welat
be te re şaş kiri
reya xu navinim.

Ersin Altun

Nazdar

kalbum evin kal nabe
dilemın wek bağ u bostane
sal u umır zıvıstane
nazdara nazdar evindare teme.

kane soza te.
mın umır da doza te.
xerib mam lı vandra.
nazdara nazdar evindare teme.

lı riya te bum kal.
Nazdara nazdar evindare teme.

ave teye zelal.
dı helım sal bı sal.

um muše muş xırabeye.
ewlige da benda teme.
Lı amede sevra mın naye.
Nazdara nazdar evindare teme

Ersin Altun

Ne Anlamı Var

tel olmadan sazın ne öemi var
kalem olmadan yazının ne anlamı var
gül olmadan bülbülün ne anlamı var
sen olmadan bu canın ne anlamı var

esti yine seher yeli
kalmadı dermanım sen gittin gideli
ararım seni mecnun misali
sen olmadan bu canın ne anlamı var

bir gönüle aşk girince
can cananı kaybedince
ağlamak aşkımızın serveti olunca
sen olmdan bu canın ne anlamı var

hasretinden aklar düştü saçıma
kar yağdırdın yollarıma
yazık değil mi bu canıma
sen olmadan bu canın ne anlamı var

bilinmez bir hal var bende
sen beni düşürdün derde
bir mutluluk alacağım var sende
sen olmadan bu canın ne anlamı

Ersin Altun

Ne eyleyim

Esti yine seher yeli
Rüyalarımdayım, düşümdesin
Sonsuzluğun avuntusuz akşamlarında
İnadına seni yaşıyorum, düşlerimde, benliğin kazılmış hücrelerime
Neyleyim sensiz bu canı, neyleyim sensiz vatani

Anlamsız hayatın tek anlamı sen iken
Leyla gibi yollarıma oldun diken
Takatim kalmadı, sensiz bu yolda yürümeye
Umut yoksulun bekleyişi ise, sende benim umudumsun
Neyleyim sensiz bu canı, neyleyim sensiz vatani

Ersin Altun

Ne yazar

hakkı hak edene vermezsen
kadir kıymet bilmezsen
haksızlığa dur demezen
alim olsan ne yazar kamil olsan ne yazar

su gibi berrak olmazsan
sevgiyle her dala konmazsan
herkeste kendini bulmazsan
şah olsan ne yazar padişah olsan ne yazar

birini tutup diğerini silersen
ön yargıya kapılıp gidersen
sevgiyi unutup böbürlenirsen
dünya senin olsa ne yazar ay senin olsa ne yazar

su gibi herkese akmalısın
mesafe aynı eşit olmalısın
sende bir cansın unutmamalısın
bunları yapmazsan
mir olsan ne yazar bey olsan ne yazar

hakkı unutup batıla yönelme
malına servetine güvenme
sakın ola mazluma sırt çevirme
bunları yapmazsan
tabip olsan ne yazar katip olsan ne yazar

yetim hakkına el uzatma
dil medeniyettir kuşatma
savaşta hayır gelmez uzatma
bunları yapmazsan
şah olsan ne yazar padişah olsan ne yazar.

bülbüle gül gerek
sevgiye ömür gerek
birşey elde etmezsin bekleyerek
sevmek gerek saymak gerek

Ersin Altun

Neden Ayrıldık

bu nasıl veda nasıl ayrılık
sen gittin bana arkadaş oldu yalnızlık
sevgi emek istermiş bunu çok geç anladık
sebepsiz yere neden ayrıldık gulamın

bir şafak türküsüydün karanlığımı aydınlatan
sendin beni hayata bağlayan
sendin uykusuz gecelerde güneş gibi açan
sebepsiz yere neden ayrıldık gulamın

bu körpe dünyanın çivisi çıkmış
vefa dediğin koca bir yalanmış
sensiz aşk bahçem sararıp solmuş
sebepsiz yere neden ayrıldık gulamın.

ben seni unutamam hiç bir zaman
neden sevdamız oldu koca bir yalan
ersin'de artık kalmadı derman
sebepsiz yere neden ayrıldık gulamın.

Ersin Altun

Nerdesin Peygamberim

sen iki cihanın gülü
şefkatin, merhametin sembolü
sensiz yürek yanar türlü türlü
nerdesin ya resulullah

gözlerimde yaş kalmadı
artık yürüyecek yolum kalmadı
sen gidince güller filiz açmadı
nerdesin, nerdesin ya resulullah

hasretim gül yüzüne
söz geçiremiyorum divane gönlüme
can dayanmaz ki özlemin böylesine
nerdesin efendim,nerdesin ya resulullah

inasanlık bitap düşmüş
ay ışığı hasretinle yerlere çökmüş
yanan kalbim hasretinle küle dönmüş
nerdesin ey güzel insan, nerdesin ya resulullah

kimisi mutlu kimisi mutsuz
dünya sanki sensiz uykusuz
unutmadık biz yaradanın kuluyuz
nerdesin şefkat peygamberi, nerdesin ya resulullah

Ersin Altun

Neye yarar

umrumda mı dünya yanacaksa yansın
vefa olmadıktan sonra neye yarar
yanıp yanıp küle dönsün
adalet olmadıktan sonra neye yarar

insan olmaya geldik bu dünyaya
kimisi kanatlandı kimi kaldı yaya
insanlığı attılar derin bir kuyuya
alemden merhamet olmadıktan sonra neye yarar

medeniyet anlayış dediler
girdikleri her yeri sömürdüler
hiç birşey getirmedi ama çok şey götürdüler
dünyada barış olmadıktan sonra neye yarar

özgürce akmayacaksa nehirler
birlikte çağlamayacaksa gönüller
farklı dillerde anlatılmayacaksa sevgiler
cihanda farklılıklar olmadıktan sonra neye yarar

mevlana yunus'u bıraktılar
medeniyet deyip batıya aktılar
nerden geldiklerini unuttular
dünyada saygı olmadıktan sonra neye yarar

arpa çavdar tanesi
kiminin çoktan yıkılmış hanesi
medeniyet savaşın en büyük bahanesi
alemden huzur olmadıktan sonra neye yarar

derin gafletlere düştü insanlık
üç kuruşa satılmamalı aydınlık
her medeniyetin sonu karanlık
anaların ağladığı bir dünya neye yarar

Ersin Altun

Olaydım

özgür bir kuş olaydım
uçaydım maviliklere
semahlar döneydim gökyüzünde
sevgi ağacına konaydım
bir parça umutla döneydim
barışa,
prangalar vuraydım kavgalara
engel olaydım ayrılıklara
kanat çırpaydım sonsuz bir aydınlığa
ışık olaydım kaybolup giden insanlığa.

yağmur olaydım
derelere, denizlere
okyanuslara dolaydım
içilseydim kana kana
sokaklara huzur
yarınlara umut olaydım.
çılginca yağaydım
caddelere, kaldırımlara
temizleyeydim pas tutmuş insanlığı.

bir ağaç olaydım
ilkbaharda yaprak açan
öyle bir ağaç ki
her yere ışık saçan
selam duraydım güneşe
gölgeme sığırdı kaybolan insanlık
dağıtardım yine yeryüzüne

bir yol olaydım
uzağı yakın eden bir yol
kavuşturaydım kaybolan insanlığı merhamete
kavgalara uzak huzura yakın bir yol.

bir kalem olaydım
şiir yazaydım gece gündüz
barışa duyulan özlemi anlataydım
üç yaşındaki bir çocuğun çizdiği
resim gibi masum kaladım
beyaz sayfalarda.

Ersin Altun

Ömür

dökülen yaprak gibi
takvimden dökülürken günler
ömür denilen yolun ortasındayım şimdi
mevsimsiz dökülen kar gibi mevsimsizim
zaman kayıp, mekan belirsiz
sanki yılların yorgunluğu gizlenmiş
yüzümdeki çizgilerde

bahar geçti, yaz geçti, güz geçti
şimdi en soğuk kıştayım
gün geçti, ay geçti, yıl geçti
şimdi anamın öldüğü yaştayım

gün geçtikçe değişiyormuş insan
dön de aynaya bak inanmazsan
gün gelir bükülür belin
nasırlaşır elin
yüz toprağa döner.

yerle bir olur hevesler
bir nefestir seni kafesler
tuhaflaşır birden sesler
kulak ağırlaşır
göz bakamaz alabildiğince.

karlar yağar mevsimsiz
yürek demlenir belli belirsiz
kim bilir kaç hikaye bitti böyle isimsiz
adımlar yavaşlar
kısa olsa da uzayıp gider yollar

elbet birgün biter bu serüven
tek sen değilsin bu hayat yolunda yürüyen
ne tuhaftır ki herkes yürüdü bu yolda
seven, sevilen, sevmeyen.

bir şeyler sığdırdık mı bu ömre
eriyip gidiyoruz göz göre göre
özlem ağırlaşır
nefes almak zorlaşır.

Ersin Altun

Özledik

talan ettiler bütün güzellikleri
kirdilar dallarını sevginin
yenildik her kavgada
satır satır yazıldık kaleme
özledik barışın kokusunu

dinle ey gözüm bu şarkım sana
birşeyleri özler dururum yana yana
hasret kalmışız keklik kokusuna

Ersin Altun

Peygamber özlemi

yandım yandım küle döndüm
yakın iken ele döndüm
gülü talan edilmiş bülbüle döndüm
ya muhammed aşkından mecnuna döndüm.

nerde anam nerde babam
garip kalmışım bu elde ne yapam
gönlümün yarasını hangi tabibe anlatam
ya muhammed aşkından susuz çöllere döndüm.

şu tepenin arkasına
varıp gidem yaylasına
sevgi ekeyim garip kalmış tarlasına
ya muhammed aşkından bitmeyen yollara döndüm.

sensiz bir ömür geçer mi
bilmem bu gönül vazgeçer mi
uykusuzum, yorgunum, bitkinim
ya muhammed aşkından ilk baharda yaprak döken ağaçlara döndüm.

Ersin Altun

Peygamber sevgisi

yandım yandım küle döndüm
yakın iken ele döndüm
gülü talan edilmiş bülbüle döndüm
ya muhammed aşkından mecnuna döndüm.

nerde anam nerde babam
garip kalmışım bu elde ne yapam
gönlümün yarasını hangi tabibe anlatam
ya muhammed aşkından susuz çöllere döndüm.

şu tepenin arkasına
varıp gidem yaylasına
sevgi ekeyim garip kalmış tarlasına
ya muhammed aşkından bitmeyen yollara döndüm.

sensiz bir ömür geçer mi
bilmem bu gönül vazgeçer mi
uykusuzum, yorgunum, bitkinim
ya muhammed aşkından ilk baharda yaprak döken ağaçlara döndüm.

Ersin Altun

Sanki

Kafam bozuk bu aralar
Korktuğum başıma geldi
Sanki üstüme geliyor duvarlar
Sanki yüreğimde birileri öldü

Ersin Altun

Selam Olsun

firar olmuşum sevdalara
gözlerim dalar olmuş karanlıklara
artık yelken açmışım yalnızlıklara
anlayın beni, selam olsun can dostlara

kırılmış kolum kanadım
bilirim artık anılmaz adım
insanca yaşamaktır tek muradım
anlayın beni selam olsun can dostlara

anlamsız gecelerin sabahındayım
ömür yolunun ortasındayım
hala boş geçen günlerin yasındayım
biliyorum yine anlamayacaksınız
yine de selam olçsun can dostlara

Ersin Altun

Sen giderken

giden yalnızca umutlar mı
sen giderken yürek yanmaz mı
gün gelir unutursun diyorlar
bu ömür sensiz talan olmaz mı

Ersin Altun

Sen Varya Sen

sen varya sen
beni bir gece vakti yollara düşüren
bir sabahın kızılığında yalnızlığa iten
...ve bir avuç nefese muhtaç edensin

sen varya sen
beni gülü solan bülbüle
güneşi olmayan dünyaya yaprağı kuruyan dala
mevsimi olmayan aylara döndürensiz

sen varya sen
beni yalnız gezen turnaya
suyu kurumuş denize
yanlızlığa terk edilmiş harabeye çevirensiz

Ersin Altun

Sensiz düşlerim

neden kanadı kırık düşlerimin
uçurtmam uçmadı mı diye
eksik kaldı gülüşlerim
senleyken ne güzeldi günlerim

ey sevdiğim senden uzak kaldım
misafiriyim karanlık gecelerin
sensiz gönlüm yaralı
sensizliğin deryasındayım

neden kanadı kırık düşlerimin
bir sevda uğruna yarım kaldı gülüşlerim
oysa tandırdan yeni çıkmış gibi
tazeydi ümitlerim.

ey sevdiğim senden uzak kaldım
misafiriyim karanlık gecelerin
sensiz gönlüm yaralı
sensizliğin deryasındayım

neden kanadı kırık düşlerimin
uykusuz gecelerin sabahçısı oldum
uykum yarım, düşler yarım
sen yoksun ya
sızlıyor sol yanımda.

neden kanadı kırık düşlerimin
oysa umuttan önce bitmeliydi ömür
hasret kaldım gülüşüne, nefesine
uzak olsa da gözlerimin içinde o kömür karası gözlerin.

Ersin Altun

Sensizlik

yine hüzünlü bir akşam üstü
ve yüreğim buruk
gidiyorum karanlıklara doğru
ne gideceğim yer belli
nede söyleyeceğim söz...
elimde kırık dökük mekuplar
yüreğimde sonbahar esintisi
ve kar yağıyor üstüme hazin hazin...

şimdi aşkın bittiği yerdeyim
içimde kar taneleri
içimde ihtilaller kopuyor
yanlızlığın bu kadar zor olduğunu bilmezdim
ellerimi uzatıyorum ötelere
seni arıyorum
ve ay doğuyor üzerime
adresler seni saklamış
yollar yanlızlığınla kapanmış...

ve kar yağır karlıovaya
içimdeki fırtınalar estikçe esiyor
ne gülün dikenini nede kar taneleri
bana ıstırap veriyor...
bana ıstırap veren senin yokluğun
ve aniden gidişinnnnnnnnnn....

Ersin Altun

Serseri Gönül

kır şişeleri,sal dizginleri
bu gece içim bir hoş
niye mi?
çünkü bu gece gönlüm serseri.

açma eski mevzuları
yakın et kendine uzak yolları
sal gitsin aşkları,sevdaları
ağaçlara söyleyin sararmasın yaprakları
niye mi?
çünkü bu gece gönlüm serseri.

at gitsin hüzünleri
bir yıkık duvara hapis et kederleri
bırak gitsin yaşanmamış zamanları
niye mi?
çünkü bu gece gönlüm serseri...

Ersin Altun

Sesizliğin ığkığı

yüreğin dağ gibidir
bazen kar bazen sis olur
anlatamam yüreğine kendimi
sözlerin uzun ince bir yol olur.

aşmak isterim dağları
bana karşı acımasız olur
anlatamam gözlerine kendimi
bana karşı derya olur.

daldırmazsın deryalara
herşey hayal olur
ne zormuş sana dokunmak
sevdan bana zından olur...

Ersin Altun

Sessiz sevda

bir masaldık dilden dile dolaşan
bir türkü idik sazın telinde çoşan
yaralı bir sevda idik, sancılı yürekleri ağlatan
şairin sevdası idik mısralarda çoşan.

haberini aldım esen yelden
irak olmuşsun yaralı gönülden
haber verin bülbülü ağlatan gülden
bir umut idik, sevdanın yamaçlarında koşan.

yağmur idik gökyüzünde sevda olup ağlayan
küle döndük, rüzgarla savrulan
yaralı bir roman idik, gece gündüz okunan
bir ırmak idik, habersizce akan.

yarey bu gönül sensiz yaşar mı?
batan güneş bir daha doğar mı?
bu gözler sensiz dünyaya bir daha bakar mı?
bir yol idik, sonsuzluğa uazanan

bu nazların kimedir
yokluğun beni benden edendir
sevdayı anladıkta, bu ayrılık nedendir
hayır hayır güneş idik dünyalara sığmayan.

sevda yüklü bulut idik
hatırlamıyorum, var mıydık, yok muyduk
zamansız dökülen yaprak gibi daldan döküldük
şimdi daha iyi anlıyorum ki, biz sessiz, sağır bir sevda idik,
bir ilkbahar rüzgarıyla estik geçtik.

Ersin Altun

Sevda Misali

yağmur misali yağ üstüme
gözyaşı olupta akma içime
rüzgar olup dokun tenime
hayal olup dokunma düşlerime.

Ersin Altun

Sevemedim seni dünya

gönül bağladım nicesine
bir yere varamadım dünya
ne fidanlar ektim gönül bahçesine
yeşerip gül veremedim dünya

seyah oldum dolandım diyar diyar
şu cihanda olamadım bahtiyar
her kışın sonunda vardır bir bahar
gönül sevdiğinden ayrılmazmış dünya

koçer oldum düştüm yollara
gide gide bir dostu ulaşamadım
güneş olup doğamadım karanlıklara
yüreklerden göç etmek zormuş dünya

su olup oluk oluk aksam
şaşırmışım yönümü hangi yöne baksam
neyim kaldı ki kime ağlasam
yol karışınca çözmek zormuş dünya

hayat ebedi kılınmadı
inanın ersin kimseye kırılmadı
boşa yorulup boşa aldandım
çiçeksiz bal olmazmış dünya

her hikaye birgün yalan olur
eden ettiğini muhakak bulur
elbet mahşerde hak divanı kurulur
senin hesabını bizden soracaklar dünya

Ersin Altun

Siz beni nasıl anlayacaksınız

siz beni nasıl anlayacaksınız
anlamak için yaşamak gerek
en soğuk kışta bir çuval yakacağı sırtlamak gerek
çamurlu yolları ezberlemek gerek
beni anlamak demek,
kanatsız uçmak demek

beni düşünmek
ağrıda yüce bir dağ
batman'da siyah akan bir petrol
diyarbakır'da uzun ve ince bir sur
mardin'de bir tarih
bingöl'de ayaz bir gece gibidir

anaların gözyaşı olupta geldim
bin yıllık özlemi özlemi yüreğe sığdıırıpta geldim
firatı dicleyi avuçlayıpta geldim
mem oldum zin'e kavuşmadan geldim.

esen seher yeli gibi dağıldım dört bir tarafa
ayrılık kokuyor her taraf
yanlızlık sinmiş bu sokaklara
anaların gözyaşlarıyla yıkanmış topraklar
bir avuç buğday tanesi kalmış tarlalarda
dört tarafı yaralı memleketimin
bir kanadı kırık, diğer kanadı yaralı
buraları soracaksan altı ay karlı
bu nedenle düştük yollara
anayı babayı bıraktık silada.

siz beni anlayamazsınız
anlamak için bilmek gerek
karlı yolda yalın ayak yürümek gerek
güneşi görmeden gülümsemek gerek
bir kelebeğin ömrü kadar az
ama mutlu bir bahar yaşamak gerek

Ersin Altun

Son Nefes

ey yarrab gör ki ne haldeyiz
saltanat için ölümlerdeyiz
yıkıldı umutlar, sardı karabulutlar
ne söylene bilirki barışın son nefesindeyiz.

Ersin Altun

Söyle Anne

sol yanım acıyor anne
gitmek mi kalmak mı
çözemedim anne.
içimde hayal kırıkları
kesip atmak mı
yoksa dinlemek mi
bilemedim anne.

zaman geçiyor su misali
avuçlarımda
hala düşler kuruyoru düşler sokağında
belirsizlikler oluşuyor ufkumda
engel olamıyorum içimdeki fırtına
savaşmak mı, teslim olmak mı
akıl erdiremedim anne.

bilirim ki bu dünya kimseye yar olmaz
bilirim ki hiç bir tabip bu yaraları saramaz
anladım ki düşenin dostu olmaz
unutmak mı yoksa sınıksız sarılmak mı
çözemedim, çözemedim anne.

çareler içinde çaresiz kaldık
yazık ki dünya zevk sefasına daldık
niye koca bir ömrü boşa harcadık
şimdi ne yapmam gerekir
söyle, söyle bana anne.

hayat öyle senli benli ki
vefa kalmamış bu düzenden
iki tatlı söz
ve insanı baştan çıkararak bir çift göz
hayat bu muydu şimdi söyle
anne söyle anne

Ersin Altun

Söyletmediler anne

kalemimi kırdılar
sana arzuhalimi yazamadım anne
akıp giderken bu hayat yolunda
söylenecek sözlerimi yarım bıraktılar anne

yılmaz gibi asi,
ahmet gibi direnmek vardı
yoktur bu düşüncenin ötesi
düşlerim enkazların altında kaldı anne

güneş gibi doğmak isterdim yalnızlığın üstüne
bir ömür feda edilmez mi çocukluğun gülüşüne
sevgi olmak gerek barışın kışına
mısralarımı söyletmediler anne

ne badirelerden geçti bu topraklar
bahar gelmeden sarardı nice yapraklar
paylaşmak varken neden oldu bu ayrılıklar
umuda akan garip bir su gibi önümü kestiler anne

Ersin Altun

Şifasızım

ötesizim sığamıyorum yeryüzüne
yürüyorum yar insanlar içinde
yanımda ki dalkavuklarla
her kışın sonunda bahar var diyorlar
içimde kanayan yaraları
bilmeden konuşuyorlar
dost diye sarıldım nicesine
saldılar beni yolun en incesine
dermansızım, şifasızım
yar dost elinde
gül kokusuna hasret büyüdü düşler
yüreğimde çoktan soldu sahte gülüşler

beyaz bir sayfa,
tükenmekte olan bir kalem
yanında yazmakla bitmeyen
derin duygular
tarifi imkansız korkular
her gidiş farklı bir anlam kokar
sebepsiz değildir gidişler
mana yüklemek gerekir yalnızlıklara
avareyim,biçareyim yar dost elinde

yanıp sönen lamba gibi yüreğim
şimdi siz nerdesiniz ben nerdeyim
vakit çölün en kavurucu sıcaklığı
mevsimlerden sonbahar
ne garip kışta yaprak açıp
yazda soluyor düşlerim
herşey de vardır bir mana
düşler çoktan kırıldı
dost limanında
derbederim, kimsesizim yar dost elinden.

suya hasret çöl gibi yüreğim
kuşatma altındaki şehir gibi
sevinçlerim
ne çok şey yitirmişiz hayat kavgasında
akıp giden düşler
toprağa gömülen gülüşler
boşa geçen koca bir ömür
savaş meydanında yenilen dostluklar
yanlızım, düşkünüm yar dost elinde.

Ersin Altun

Şimdi Sen Söyle

aşk neydi anne
süslü bir leyla'nın peşinden koşmak mı?
yoksa bir kuşun kanadında özgürlüğü yakalamak mı?
mecnun olmak mı?
yada bu uğurda savaşmak mı?

kimi ayşe, fatma sevdasında
kimi ekmek kavgasında
kimi giden yılların yasında
şimdi sen söyle aşk neydi anne

kimine göre bir şarkı
bazıları hiç tatmamış aşkı
sana göre yar, bana da diyar
şimdi sen söyle, aşk neydi anne

makam, mevki diyorlar
durmada yiyorlar
işlerine gelmedi mi tanımıyorlar
şimdi sen söyle aşk neydi anne

Ersin Altun

Ŗükür olsun

Ŗükürler olsun ki nefes almak bedava

Ersin Altun

Tanıdığım insan

tanıdığım bir insan vardı bir zamanlar
güleç yüzlü,
hep hayata gülümseyen
çiçek açardı dört mevsim
çağlardı fırat gibi
asiydi,murat gibi.

takvimden dökülünce yapraklar
birbirini kovalayınca
mevsimler, aylar, yıllar

inanasım gelmedi
karşımdaki o değildi.

saç dökük,
faça sökük,
cep delik,
boyun bükük.

bir zamanlar kaldırımları inleyen adam
yönünü bulamayacak kadar küçülmüş
bitap düşmüş bedeni
uçup gitmiş o tatlı gülüşler

gözlerdeki mor halkalar
yavaşladıkça yavaşlamış adımlar

tanıdığım bir insan vardı bir zamanlar
güleç yüzlü

şimdi ise

saç dökük,
faça sökük,
cep delik,
boyun bükük.

Ersin Altun

Tarih kokan sevgili

her kapı çalışında yüreğim ürperir hasretinle
yüz bin asırlık bir özlemdir benim ki,
dile gelmeyen
tarihin her sayfasında, saklı kalmış anılar gibiyim
bir türlü çıkamadım gün yüzüne
yaşanmamış zamanların, bitmeyen özelemlerin,
bestelenmemiş türküsü gibiyim.
her ah çekişimde zeytin tanesi gözlerin
canlanır düşlerimde.

ne savaşlar gördü bu yürek
yıkılmaz dediğim kaleler
yıkıldı birer birer, yerle bir oldu eridi gülüşlerinde
savaş esiri gibiyim,
yenilmiş ordular gibi çaresiz
dile gelmeyen bir özlem benimkisi
ne tarih yazabildi, nede ressam çizebildi
şaire şairliğini unutturan,
duygularla düşlüyorum seni.

ey sevgili taze ekin başağı gibisin yüreğimde
rüzgar hangi taraftan vursa eğilirsin o tarafa
düşmezsin, kırlmazsın.
oysa ne başaklar yıkıldı gönlümde.

şimdi yalnızlık kokan her romanın
baş kahramanı gibiyim
özlemlerimi sığdıramam kaleme
ne şiir yazabilir düşlerimi
nede şair anlayabilir özelemlerimi
satır satır ayrılık kokan hikayelerin kahramanı gibiyim.

Ersin Altun

Türkü gözlüm

Gecenin karanlığında
Güneşin kızılığında
Sesim ürperdiği demler
Sen gelirsin aklıma türkü gözlüm.

Uzun, uzadı yollar
Saçıma ak düşürdü yıllar
Dinlediğim her türküde
Sen gelirsin aklıma türkü gözlüm.

Kar yağmış dağlara
Ne gerek vardı ayrılıklara
Dokunduğum her tende
Sen gelirsin aklıma türkü gözlüm.

Bitmiyor gamım tasam
Cevap verenim yok bir soru sorsam
Baktığım her gözde
Seni ararım türkü gözlüm.

Ay karanlık gecelerde
İsmin dilimde hece, hece
Gördüğüm bütün güzellikler
Bana seni hatırlatıyor türkü gözlüm.

Bitmiyor gamım, tasam

Ersin Altun

Uğurlar olsun yüreğimdeki çocuk

uğurlar olsun yüreğimdeki çocuk
özlemlerimin son sayfalarında sıkışıp kalan
esmer yüzlü yaramaz.
gömdüm seni istanbul'un karanlık sokaklarına
taşıyamadım seni özlemlerin kıyısında
sadık kalamadım mahsun bakışına

bir avuç sevgiydi tek isteğin
gürültüden uzak, kavgasız bir çocuk
tek kaygısı bir avuç sevgi
güneşin kavurucu sıcaklığında
esmer teninde dökülen her damla
sevgi, emek, özlem biriktirir yüreğime
bana seni anlat deseler
sayfalar yetmez hislerime.

şimdi attığım her adım da hasret kokar
sıcak bir tandır ekmeği
zozanlarda kuzuların çığlığı
bir tutam kekik
derede tutulan en son balık
az mı çiçek kokan zozanlarda yürüdük.

oy yüreğimdeki çocuk
sana ne kadar hasretim bir bilsen
ne vardı bu kadar çabuk büyüyecek
ne gerek vardı mesafelere
kayıp düşerken yüreğimden
derin bir ah çekmek geldi içimden.

şimdi sensizim istanbul kaldırımlarında
hasretin kokuyor attığım her adımda
devrilip giderken ömür kaleleri
hatırlıyorum çocuk, nasırlıydı ellerin
geri dönemiyorum sana
hayalsin, uzaksın

ne olursa olsun
seni sensiz de yaşamak güzel bir duygu.

Ersin Altun

Umar Olduk

kimler geldi kimler geçti felekten
kimi taht kavgasında
kimi mal mülk sevdasında
cihan garipleşti gülüm
medet umar olduk kelekten

baharda coşardı gönüller
sarıp solmazdı güller
yoktu o zamanlar kör olası mesafeler
şimdi medet umar olduk kelekten

sen ben kavgası neydi bilmezdik
bilmediğimiz yollarda yürümezdik
aydınlıktı yüzümüz, kimseyi ezmezdik
şimdi medet umar olduk kelekten

çınlardı kulağımıza sevda türküleri
eksilmezdi mem u zin hikayeleri
nerde dostum o eski aşk şiirleri
şimdi medet umar olduk kelekten

Ersin Altun

Umut

umut nedir dediler
zenginın aşı yoksulun yoldaşı
zamanın ilacı
bazen ana bazen bacı
bazende sevdayı aratan en büyük acı dedim.

umut bazen dosta ulaştıran yoldur
rüzgar gibi düşleri savurur
kimi zaman saç yoldurur
bezende adama dağı deldirir

kimine avuntu
kimini düşler kıyısında unuttu
acep cihana gelmek boş muydu
bazende geceyi gündüz eder

bak iki gözüm bugünde akşam oldu
yüreğe gam, göze yaş doldu
bunca sene gelmediysen
umut neye yarar,
düş neye yarar,
hayal neye yarar.

Ersin Altun

Usta

yaprak yaprak dökülürken takvimler
kıyısına yaklaşıyoruz ölümün, usta
bir bir tükenirken sevgiler
yaz gelmeden kışı yaşıyoruz usta

vakit hayli geç oldu
kırıldı dalım baykuş kondu
yaşamak hayli zor oldu
vakitsiz vakti yaşıyoruz usta

alışmadım insanın ibnesine
korkağına, çakalına, tilkisine
şaşa kaldım dünyanın hilesine
adamlığı parayla yaşıyoruz usta

üşüyor yüreğim yalnızlıktan

geceler tükenirken avuçlarımda
haber gelmiyor insanlıktan
kalabalık içinde yalnız kaldık usta...

Ersin Altun

Uzak değil ¼stad

"daha deniz görmemiş oban çocuğuyum"
demişsin ¼stad.
biz grd¼kte ne oldu,
verdiler elimize kazmayı
gösterdiler yosmayı
gurbet etiler bize sılayı
ğretmediler mektup okumayı.

artık aşınası olduk denizlerin
ne bir ıngırak sesi, nede kır çiçeği
kuzumuz da yok bize söylesin yılların geçtiğini
buralar da kavak mı kaldı dks¼n yaprak.

keşke senin gibi hiç deniz grmeseydik ¼stad
o hasret içimizde yanıp k¼le dönseydi,
kırlara aılsaydık,
geri değişen hiç birşey olmamış
seninde okuman yazman yok benim de.

Ersin Altun

Xeribi

çave xeribiye kur be
çı zahmete mirov ji hevala dur be
berfek dibare lı vi welati
tu car te birnakım ey welat, vi gavi tera oğur be

darek be nav bum şın bum lı jiyane
deste mın girtın, bere mın da welatek be nav
çave xu digerinim, dost u hevale mın kane
lı xeribiye mame be de u be bav

sala par van çağa
bılbıl dı xwand lı ser şağa
hesreta dilemın gelek mezıne
wek hesreta hezar sala

dara pel weşand lı bağe mın
dıl bı kule, hesır dıkı çave mın
kal bum lı van dera
xeribi ye xwar umre mın

roj çet naçe, şev lı mın zındane
dost u heval xuya nake, hemi wendane
lexe hozane mın lı tembure xe
iro disa agırek dilemın dadane.

Ersin Altun

Yaban Gülü

sen gül ben bülbül
sensiz ne yapsın bu gönül
sana fedadır bir ömür
nerdesin gel artık yaban gülü

yaz baharım döndü hazana
bu ayrılıktan kim ne kazana
muhaçtır bu gönül sana
nerdesin gel artık yaban gülü

bülbül gibi güle hasretim
sen yoksun eridim bittim
çok ani oldu gidişin
nerdesin gel artık yaban gülü

yağmur olsan toprak olurum
çiçek olsan güneş olurum
nerde olursan seni bulurum
nerdesin gel artık yaban gülü

Ersin Altun

Yalnız Ben Miyim?

bakın Őu dűnyanın tűrlű tűrlű haline
bir haykıran ben miyim?
sanki prangalar vurulmuş dilime
bir feryad eden ben miyim?

ne gelen var ne giden
yanlıŐlıĐımdır beni sűyleten
bűlbűl aĐlar olmuŐ gűlűn derdinden
bir sevdâ uğruna ağlayan yalnız ben miyim?

anlamsız gecelerin sabahçısı oldu bu yűrek
ne zor imiŐ gűlűn yolunu gűzlemek
bu kadar kolay mıydı elveda demek.
bir vefasızın yolunu gűzleyen yalnız ben miyim?

Őu dűnyanın tűrlű tűrlű haline
dűŐműŐűm bir vefasızın eline
sűz geçiremiyorum bu deli gűnlűme
vefasızlıktan vefa arayan yalnız ben miyim?

ateŐ dűŐtűĐű yeri yakarmıŐ
vefa dediğin koca bir yalan mıŐ
ersin bu yűrek boŐa yanmıŐ
gűnlűne sűz geçirmeyen yalnız ben miyim?

Ersin Altun

Yanmaz Mı?

sensiz ne yapsın bu yürek
sen gidersen bu gözler ağlamaz mı?
ayrılıklara mesafelere ne gerek
sen gidersen ayrılığınla bu beden yıkılmaz mı?

bir vakit vakit eser seher yeli
sen beni unuttun besbeli
bitap düştüm sen gittin gideli
söyle bana şimdi dil lal olmaz mı?

bilmem kaçınıcı zamanın kaçınıcı vakti
iki damla yaş oldu bir vefasızın son emaneti
yüreğimden bir yaprak misali uçup gitti
şimdi göz susar da yürek kan ağlamaz mı?

birakıp tam yalnızlığın ortasında
bu yürek rotasını şaşırdı yalnızlığın kıyısında
yüzüyorum şimdi yalnızlık deryasında
siyle şimdi güller tek tek solmaz mı?

Ersin Altun

Yaralı Güvercin

kanadın mı kırık uçamaz oldun barışa
neden gülmez yüzün ne oldu sana.
gökyüzü sensiz viran
bak barışa hasret kalmış gözü yaşlı çocuklar.
yolunu gözler olmuş bağı yanık analar.

ne oldu sana ne oldu güvercinim
yoksa sende mi usandın bu insanlardan
uçamaz oldun bu diyarda
söyle söyle nedir seni böyle ağlatan.

hani sen barışın sembolüydün
kanat çırpardın sevgiye, mutluluğa
hiç usanmazdın, üzüldüdü savaşa, ayrılığa
neden böyle hüznölüsün, artık umut mu kestün insanlardan.

sende haklısın, insanları anlamak zor
hepsi türlü türlü ve birbiriyle uğraşıyor
bakın insanlık nereye gidiyor
yaralı güvercinimi üzmevin, beni bırakıp bu diyardan gidiyor.

eskiden süzölüdüdü gökyüzünde
şimdi ise gökyüzü sana hasret
yolunu gözler olmuş barış, adalet
bilirim gelmezsin artık, git hadi git sende beni terket...

Ersin Altun

Yaşamadan ölen var

Yaşayamadan ölen var
Açmadan solup gittiler
Aç gözlerini bak etrafına
Kefensiz gömülenler var.

Ne fidanlar düştü toprağa
Sarıldı bir kuru yaprağa
Can sıkılır böyle ayrılığa
Yaşamadan ölenler var.

Tatmamış dünya zevkini
Bu diyarda unutmuş kendini
Bırakıp herşeyini
Yaşamadan ölenler var.

Sevdanın yükünü almış sırtına
Kaderin en bedbahi yazılmış anlına
Sevgi katmış ekmeğine ,aşına
Yaşamadan ölenler var.

Yoktur sefası, çoktur cefası
Çiledir garibanın tarlası
Şarsan sarılmaz yarası
Yaşamadan ölenler var.

Ersin Altun

Yavaş Yavaş

mutluluktan haber ver arkadaş,
yarınsız yerden geliyorum,
otur baş ucumda anlat yavaş yavaş,
baharı yaşamadan kışı yaşıyorum.

Ersin Altun

Yazık Değil Mi Bu Cana

sevdan meskendir bana
sevdim seni mem u zin aşkına
döndürdün beni bir şaşkına
yazık değil mi bu cana...

yıldız kadar bir sevgiyle
sevdim seni ölümüne
söz geçiremiyorum bu deli gönlüme
yazık değil mi bu garip ersine

güle hasret bülbül gibi
çölde yağın yağmur gibi
baharı bekleyen dal gibi sevdim seni
yazık değil mi bu garip cana

sarardı yaprağım kırıldı dalım
ne olacak benim halım
ey nazlı yar sanadır arzuhalım
yazık değil mi bu garip cana
yazık değil mi bu garip cana

Ersin Altun

Yok olacaksın yavaş yavaş

Böyle gitmez bu düzen
senin de belin bükülür
gözünden akacak yaş
güvenme güzelim kendine
sende eriyip yok olacaksın yavaş yavaş.

baharda her şey güllük gülistandır
için boş, dışın bağ ile bostandır
zannetme ki insanı adam eden bir fistandır
sende eriyip yok olacaksın yavaş yavaş

seninde saçına düşecek aklar
boşuna çirpınma fayda etmez vahlar
bir selam vermez olur eski dostlar
sende eriyip yok olacaksın yavaş yavaş

her dal gül vermez
giden zaman geri dönmez
zannetme kalıcıdır güzelliğin
sende eriyip yok olacaksın yavaş yavaş

sönecek gözlerinin ferisi
istesen de dönemezsin geri
özleyeceksin eski günleri
sende eriyip yok olacaksın yavaş yavaş

Ersin Altun

Zilanım

geceleyin üşür hayaller
ayrılık kokar bütün sokaklar
karanlığa karışır ümitler
sensiz yalnızlık kokar bu eller
yanlızlığınla yaşayıp gidiyorum zilanım

kar yağarken hazin hazin,
gülüşün gelir aklıma
şimdi sensizliğin tam ortasındayım
hiçbir şey anlam vermiyor yokluğuna
hasretinle yaşayıp gidiyorum zilanım

ardından koşup gelesim gelir
bırkmaz ki mesafeler
kahrolası mesafeleri yıkasım gelir
bırakmaz ki yıkılası töreler
en yakınımken şimdi en uzağım oldun zilanım

ere zilan ere zilan
tı gula ber dılan
nave te bu helbest lı ser jıyan
tı car te zı birnakım zilanım

Ersin Altun